

หน่วยเสียงวรรณยุกต์

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษานครศรีธรรมราชมีทั้งหมด 7 หน่วย คือ หน่วยเสียงสูง - ขึ้น - ตก หน่วยเสียงสูง - ระดับ หน่วยเสียงกลาง - ขึ้น หน่วยเสียงกลาง - ระดับ หน่วยเสียงต่ำ - ตก หน่วยเสียงต่ำ - ขึ้น และหน่วยเสียงต่ำ - ระดับ ดังจะแยกกล่าวอย่างละเอียดดังนี้ คือ

1. หน่วยเสียงสูง - ขึ้น - ตก (1)¹

จุดเริ่มต้นของหน่วยเสียงนี้จะออกเสียงเป็นเสียงสูง ซึ่งจะสูงที่สุดในจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมด และเสียงจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งจวนจะจบระยะของการออกเสียง เสียงจึงตกต่ำลงเล็กน้อย (ดูแผนผังประกอบหน้า 128) พยางค์ที่มีหน่วยเสียงสูง - ขึ้น - ตก ได้แก่

1.1 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 17 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /ŋ/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phl/, /phr/ และ /mr/ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาวและหน่วยเสียงสระประสมยาว ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phi: ¹ /	ผี
/thi: ¹ /	ดี 'ซุกซน' (ใช้กับคำว่า <u>มือ</u>)
/che: ¹ /	เฉ
/khe: ¹ /	เข 'ชี้'
/mɛ: ¹ /	แหม 'สะเก็ดแผล'

¹ ใช้เลข 1 เป็นเครื่องหมายแทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นหน่วยเสียงสูง - ขึ้น - ตก นี้

/nɛ: ¹ /	แทน
/ni: ¹ /	ลูกหยี
/la: ¹ /	หลา; ลาลา
/ru: ¹ /	ทรู
/fa: ¹ /	ฟา
/si: ¹ /	เสี
/ha: ¹ /	เทอ
/wi: ¹ /	หวิ
/ju: ¹ /	สายยู
/phɛ: ¹ /	แผล
/phra: ¹ /	ผรา 'ที่คว่ำถวยขาม'
/mrɔ: ¹ /	หมร่อ 'มากมาย'

1.2 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 19 หน่วย¹ คือ

/ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/,
 /j/, /phl/, /khl/, /khr/, /khw/, /ml/ และ /mr/ ประสมกับหน่วย
 เสียงสระสั้น ยกเว้น /ɛ/, /ə/, /ia/, /uə/ และ /uə/ และมีหน่วยเสียงพยัญชนะ
 ท้ายที่เป็นเสียงนาสิกและกึ่งสระ¹ หน่วยใดหน่วยหนึ่ง ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phi: ¹ /	ผิง
/thin ¹ /	กฐิน
/chun ¹ /	ฉุน
/khw ¹ /	ภูเข
/man ¹ /	หมัน; ไซแล้ว
/non ¹ /	ถนน

¹ หน่วยเสียงพยัญชนะ (บทที่ 2 หน้า 48)

/lam ¹ /	ดล่ำ; ใต'
/ʔ i: ⁴ rom ¹ /	หอยนางรม
/faŋ ¹ /	ฝ้ง
/sum ¹ /	สุ่ม; สุ่ม
/heŋ ¹ /	เห็ง 'ทับ'
/wan ¹ /	ตะวัน
/jiŋ ¹ /	หญิง
/phlun ¹ phlan ¹ /	ผลุนผลัน
/khlaŋ ¹ /	ขล้ง
/khrum ¹ /	ขริม
/khwaŋ ¹ /	ฝ้ง
/mlaj ¹ /	กำไล
/mraj ¹ /	กำไร

1.3 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 17 หน่วย คือ

/ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/,
 /j/, /phl/, /khl/, /khw/ และ /mr/ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาว
 และหน่วยเสียงสระประสมยาว มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นหน่วยเสียงนาสิก และ
 กิ่งสระ หน่วยใดหน่วยหนึ่ง ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/pha:ŋ ¹ /	ผาง
/tha:j ¹ /	ถาย
/cha:w ¹ /	ฉาว 'เอ็ดตะโร'
/khaj ¹ kha:ŋ ¹ /	ไชขาง 'ไชแมลงวัน'
/ma:n ¹ /	หมาน 'เพาะ'
/na:ŋ ¹ /	หนาง 'เนื้อหมัก'
/lɛ:ŋ ¹ /	แหลง 'พุก'
/ro:ŋ ¹ re:ŋ ¹ /	โโรงเรง

/fa:n ¹ /	ผ่าน 'พื้น'
/su:ŋ ¹ /	สูง
/hi:n ¹ /	หิน
/wɛ:ŋ ¹ /	แหวง
/ja:m ¹ /	หยาม
/phlɛ:ŋ ¹ /	แฝลง
/khle:ŋ ¹ /	เขลง
/khwe:ŋ ¹ /	แขวง
/mlə:j ¹ /	เหมลย 'แกบน'

1.4 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 19 หน่วย¹ คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /ŋ/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phl/, /khl/, /khw/, /ml/ และ /mr/ ประสมกับหน่วยเสียงสระต้น ยกเว้น /o/, /ə/, /io/, /uo/ และ /uə/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นหน่วยเสียงระเบิด¹ หน่วยใดหน่วยหนึ่ง ยกเว้น /-ʔ/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phak ¹ /	ผัก
/thot ¹ /	ถด 'นั่งถัด'
/chat ¹ /	ฉัด 'เตะ'
/khik ¹ /	ซิก 'เครื่องกลางรูปเหมือนของลัษชาย'
/mɛt ¹ /	หมด
/ja: nat ¹ /	ยานัด 'สับประท'
/nat ¹ /	หยุก 'ไวใจ; เผื่อเอาไว้'
/lp ¹ /	หลบ

¹ คู่มือหน่วยเสียงพยัญชนะ (บทที่ 2 หน้า 48)

/raj ¹ /	อะไร
/fuk ¹ /	ฝึก
/sət ¹ /	เสร็จ
/hɔp ¹ /	สงบ
/wat ¹ /	วัด
/jak ¹ /	หยัก
/phlat ¹ /	ผลัด
/khlip ¹ /	ขลิบ
/khwat ¹ /	ฝึก
/mlak ¹ /	สลัก
/mrap ¹ /	สำหรับ

2. หน่วยเสียงสูง - รัศบี (2) ¹

จุดเริ่มต้นของหน่วยเสียงนี้จะออกเสียงเป็นเสียงสูง คือ ต่ำกว่าหน่วยเสียงสูง - ขึ้น - ตก (หน่วยเสียงที่ 1) เล็กน้อย และเสียงจะคงอยู่ในรัศบีเดียวกับตอนเริ่มต้นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งจบระยะของการออกเสียง (ดูแผนผังประกอบหน้า 128) พยางค์ที่มีหน่วยเสียงสูง - รัศบี ไคแก

2.1 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 13 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/ และ /j/ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาว และหน่วยเสียงสระประสมยาว ยกเว้น /u:/ และ /ə:/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/pha: ² /	ผ้า
/tha: ² /	ถา

¹ ไซเลข 2 เป็นเครื่องหมายแทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นหน่วยเสียงสูง - รัศบี

/cho: ² /	จอ 'โคง'
/khi: ² /	ชี
/mi: ² /	หมี่
/na: ² /	หนา
/la: ² /	หลา
/ri: ² /	หรี
/fa: ² /	ฟา
/su: ² /	สู
/hu: ² /	หู่ 'ย่น; หคั่ว'
/wo: ² /	โหว
/juo: ² /	จูว
/sɛ: ² /	แส
/sw:ə: ² /	เสื่อ
/hi:ə: ² /	เหย

2.2 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยโคหน่วยหนึ่งใน 13 หน่วย คือ

/ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /l/, /f/, /s/, /h/, /w/,
 /j/ และ /khl/ ประสมกับหน่วยเสียงสระต้น ยกเว้น /e/, /o/, /ə/, /iə/,
 /uə/ และ /uə/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นหน่วยเสียงนาสิกและกึ่งสระ
 หน่วยโคหน่วยหนึ่ง ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phu: ² /	ฝู
/tham: ² /	ถ่า
/chi: ² /	ฉิ่ง
/khan: ² /	ขัน
/man: ² /	หมั้น
/nan: ² /	น่น
/lum: ² /	หล่ม 'ถาคดึก ๆ'

/fan ² /	ฟัน
/sin ² /	สิน
/hun ² /	หุน
/som ² /	สม
/khon ² /	ชน
/wan ² /	วัน
/juŋ ² /	ยุง
/khlur ² /	คลุง

2.3 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 12 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /l/, /f/, /s/, /h/, /w/ และ /j/ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาวและหน่วยเสียงสระประสม ยกเว้น /i:/, /e:/, /o:/, /u:/, /u:/ และ /ə:/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิก และกึ่งสระหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/pha:w ² /	ผา
/thu:əm ² /	ทวม
/cha:j ² /	ชาย 'ตัวเลขซึ่งเขียนเป็นปริศนา'
/kha:w ² /	ขาว
/ma:w ² /	ขาวเมา
/nɛ:n ² /	แนน
/lɛ:m ² /	เลม
/fa:j ² /	ฝาย
/sa:ŋ ² /	สร้าง
/hɔ:m ² /	หอม
/wa:j ² /	วาย; ไหว
/jɔ:ŋ ² /	ยอง

2.4 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 13 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /m/, /n/, /l/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phl/ /khl/ และ /mr/ ประสมกับหน่วยเสียงสระสั้น ยกเว้น /i/, /u/, /ia/, /ua/ และ /ua/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นหน่วยเสียงระเบิด คือ /-ʔ/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/pho ^{ʔ2} /	เผา
/tho ^{ʔ2} /	เถาะ
/cho ^{ʔ2} /	เฉาะ
/mɛ ^{ʔ2} /	เหมะ ‘ผักป่าชนิดหนึ่งคล้ายมะระ’
/no ^{ʔ2} /	เหนาะ ‘จิ้ม; ผักจิ้มน้ำพริก, ผักเหมือด, ผักกินกับแกงเผ็ด’
/lo ^{ʔ2} /	โละ
/so ^{ʔ2} /	เสาะ
/ho ^{ʔ2} /	โหะ
/wə ^{ʔ2} /	เหาะ
/ʔa: ³ jo ^{ʔ2} /	อาโทยะ ‘อายุ’
/phle ^{ʔ2} /	เผละ
/khlɔ ^{ʔ2} /	เขลอะ ‘ทะเลน; เลอะเทอะ’
/mro ^{ʔ2} /	โมระ ‘น้ำเกลียด’

2.5 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 17 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /ŋ/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phl/, /khl/ และ /khw/ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาว และหน่วยเสียงสระประสมยาว มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงระเบิดหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ยกเว้น /-ʔ/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/pha:k ² /	ผาก
/tha:t ² /	ถาค

/chi:t ² /	ฉิด
/kho:k ² /	โชค
/ma:t ² /	หมาก
/ni:at ² /	เหนียด 'เหน็บ; ร้อนไว้, เก็บไว้'
/n̄usək ² /	เหยื่อ
/lo:k ² /	กะโหลก
/sa: ¹ rɛ:k ² /	สาแหวก
/fɛ:k ² /	แฝก
/sa:t ² /	สาค 'เสื่อ'
/huət ² /	หวด
/wa:p ² /	หวาบ 'กั่ว; นกชนิดหนึ่ง'
/jo:t ² /	โหยค 'เป็นพรรคพวกกัน'
/phlo:k ² phle:k ² /	โพลกแผลก
/khla:t ² /	ฉลาด
/khwe:k ² /	แฝก

3. หน่วยเสียงกลาง - ชั้น (3)¹

จุดเริ่มต้นของหน่วยเสียงนี้จะออกเสียงเป็นเสียงกลาง คือ เสียงอยู่ในระดับต่ำกว่าหน่วยเสียงสูง - ระดับ (หน่วยเสียงที่ 2) แต่จะสูงกว่าหน่วยเสียงวรรณยุกต์หน่วยอื่น ๆ ที่เหลืออีก 4 หน่วย และต่อไปเสียงจะสูงขึ้นกว่าตอนเริ่มต้นที่ละน้อย จนกระทั่งจบระยะของการออกเสียง (ดูแผนผังประกอบหน้า 128) พยางค์ที่มีหน่วยเสียงกลาง - ชั้น ได้แก่

3.1 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น หน่วยใดหน่วยหนึ่ง ใน 13 หน่วย

คือ /p/, /b/, /t/, /d/, /c/, /k/, /ʔ/, /pɭ/, /pr/, /tr/, /kɭ/,

¹ ไซเลข 3 เป็นเครื่องหมายแทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นหน่วยเสียงกลาง - ชั้น นี้

/kr/ และ /j/ ¹ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาว และหน่วยเสียงสระประสมยาว ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/pi:ə ³ /	เปีย
/bu:ə ³ /	บัว
/ti:ə ³ /	ตี
/du:ə ³ /	สะคือ
/co:ə ³ /	โจ
/ko:ə ³ /	กอ; กอ 'ต้นไม้ชนิดหนึ่ง ผลคล้ายเกาลัด'
/ʔa:ə ³ /	อา
/pla:ə ³ /	ปลา
/pru:ə ³ /	ปรือ 'อย่างไร; ทำไม'
/tra:ə ³ /	ตรา
/kla:ə ³ /	เกลอ
/kro:ə ³ /	กรอ
/ja:ə ³ /	ยา

¹ คำซึ่งมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น (หน่วยเสียงที่ 3) ซึ่งขึ้นต้นด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /j/ นี้ จะปรากฏอยู่ในกรณีเหล่านี้เท่านั้น คือ เมื่อหน่วยเสียง /j-/ ปรากฏหน้าหน่วยเสียงสระ /a:/ ทั้งที่มี และไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย คือ ในคำ /ja:ə³/ ยา; หย่า และ /ja:ŋ³/ ย่างพารา; ย่างไม้; อย่าง หน้าหน่วยเสียงสระ /u:/ โดยไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย คือในคำ /ju:ə³/ อยู่ หน้าหน่วยเสียงสระ /e/, /u:/ หรือ /o:/ โดยมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็นหน่วยเสียงนาสิก คือในคำ /jen³/ เย็น, /ju:n³/ ยืน (ก.), /jw:n³/ หยอน, /jw:ŋ³/ ของ (ใช้กับคำว่า นั่ง) และ /jw:m³/ ยืม

3.2 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 13 หน่วย คือ /p/, /b/, /t/, /d/, /c/, /k/, /ʔ/, /pl/, /pr/, /tr/, /kl/, /kr/ และ /j/ * ประสมกับหน่วยเสียงสระสั้น ยกเว้น /ə/, /ia/ และ /ua/, และมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิกและกึ่งสระ หน่วยใดหน่วยหนึ่ง เช่น

/pan ³ /	ปัน
/bin ³ /	บิน
/tiu ³ /	ตึง
/doŋ ³ /	ตง
/cun ³ /	จุน
/kɛŋ ³ /	แกง
/ʔen ³ /	เอ้น
/pliw ³ /	ปลิว
/praŋ ³ /	ปรัง
/truŋ ³ /	ตริง
/klom ³ /	กลม
/kroŋ ³ /	กรง
/jen ³ /	เย้น

3.3 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 14 หน่วย คือ /p/, /b/, /t/, /d/, /c/, /k/, /ʔ/, /pl/, /pr/, /tr/, /kl/, /kr/, /kw/ และ /j/ * ประสมกับหน่วยเสียงสระยาวและหน่วยเสียงสระประสม และมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิกและกึ่งสระ หน่วยใดหน่วยหนึ่ง เช่น

/pi:n ³ /	ป็น
/ba:j ³ /	สบาย

/tɯ:n ³ /	ต้น
/de:n ³ /	เคน
/cu:ŋ ³ /	จุง
/kɛ:n ³ /	แกน
/ʔo:n ³ /	โอน
/plɔ:j ³ /	ปลอย
/prɛ:ŋ ³ /	แปรง
/tru:n ³ /	ทรูน (กรูน) ‘ใส; ที่ใสสิ่งของต่าง ๆ ยกเว้นกบใสไม้’
/kli:aw ³ /	เกลียว
/kruəj ³ /	กรวย
/kwa:ŋ ³ /	กว้าง
/ju:n ³ /	ยูน (ก.)

3.4 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น หน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 13 หน่วย คือ /p/, /b/, /t/, /d/, /c/, /k/, /Ɂ/, /pl/, /pr/, /tr/, /kɁ/, /kr/ และ /kw/ ประสมกับหน่วยเสียงสระต้น ยกเว้น /e/, /ə/, /uə/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็นหน่วยเสียงระเบิดหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/pat ³ /	ปัก
/bit ³ /	บิต
/tuk ³ /	กระตุก
/duk ³ /	คึก
/cɛt ³ /	เจ็ค
/kup ³ /	กูป ‘กลอง’
/ʔuk ³ /	อุก ‘ปล้น’
/plak ³ /	ปลัก
/prip ³ /	ปรีบ

/trap ³ /	ตรีบ 'ปลาชนิดหนึ่ง คล้ายปลาหมอแต่ตัวแบน'
/klat ³ /	กลัด
/krip ³ /	กริบ
/kwat ³ /	กวัด

4. หน่วยเสียงกลาง - ระดับ (4)¹

จุดเริ่มต้นของหน่วยเสียงนี้จะออกเสียงเป็นเสียงกลาง คือเสียงจะต่ำกว่าหน่วยเสียงกลาง - ขึ้น (หน่วยเสียงที่ 3) เล็กน้อย และจะคงอยู่ในระดับเดียวกับตอนเริ่มต้นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งจบระยะของการออกเสียง (ดูแผนผังประกอบหน้า 128) พยางค์ที่มีหน่วยเสียงกลาง - ระดับนี้ ได้แก่

4.1 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น 2 หน่วย คือ /t-/ และ /d-/ ประสมกับหน่วยเสียงสระสั้น /a/ และ /e/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/ta ⁴ /	ตะ 'เถาะ, ชี'
/de ⁴ /	เดะ 'นี่, นี'

4.2 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 12 หน่วย คือ /p/, /b/, /t/, /d/, /c/, /k/, /ʔ/, /pʰ/, /pʰr/, /tr/, /kʰ/ และ /kr/ ประสมกับหน่วยเสียงสระสั้น ยกเว้น /a/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงระเบิด คือ /-ʔ/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/pu ^{ʔ4} /	ปู
/be ^{ʔ4} /	แบะ
/tə ^{ʔ4} /	เตอะ
/da ^{ʔ4} /	คะ
/cə ^{ʔ4} /	เจาะ
/kɛ ^{ʔ4} /	แกะ

¹ ไซเลข 4 เป็นเครื่องหมายแทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นหน่วยเสียงกลาง - ระดับนี้

/ʔwʔ⁴/	อึ
/plɔʔ⁴/	เปลาะ
/priʔ⁴/	ปรี
/trɔʔ⁴/	เตราะ (ใรวา <u>เตราะน้ำ</u> 'น้ำท่วมรากทำให้
/klɛʔ⁴/	แกละ (ต้นไม้ตาย หรือน้ำเข้าข้างในลำต้น')
/kruʔ⁴/	กรู

4.3 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 10 หน่วย คือ

/p/, /b/, /t/, /d/, /c/, /k/, /ʔ/, /pr/, /kl/ และ /kr/ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาวและหน่วยเสียงสระประสม ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/pa:⁴/	ป่า
/bi:⁴/	บึง
/tu:⁴/	ตุ้ม
/du:⁴/	ดู
/ce:⁴/	แจ
/kə:⁴/	เกอ
/ʔɔ:⁴/	ออ
/pre:⁴/	แปร
/kla:⁴/	กลา
/kro:⁴/	กรอ

4.4 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 11 หน่วย คือ

/p/, /b/, /t/, /d/, /c/, /k/, /ʔ/, /pl/, /pr/, /kl/ และ /kr/ ประสมกับหน่วยเสียงสระสั้น มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิกและกึ่งสระยกเว้น /w/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/puj⁴/	ปูย
/bij⁴/	บึง
/tɔm⁴/	ตม
/dun⁴/	ดุน

/cəj ⁴ /	เจ็จ
/kəm ⁴ /	กม
/ʔ uj ⁴ /	อุย
/plam ⁴ /	ปลำ
/prim ⁴ /	ปริม
/klam ⁴ /	กลำ; กลำ
/krim ⁴ /	กริม

4.5 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 12 หน่วย คือ /p/, /b/, /t/, /d/, /c/, /k/, /ʔ/, /pl/, /pr/, /kl/, /kr/ และ /kw/ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาวและหน่วยเสียงสระประสม ยกเว้น /i:/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิกและกึ่งสระ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/pa:j ⁴ /	ปำย
/ba:w ⁴ /	เบำ
/tɯ:n ⁴ /	ตุน
/du:n ⁴ /	ดุน
/cə:j ⁴ /	เจ็ย ‘คล้ายกระดง แต่ด้านหางกว่า’
/kwə:j ⁴ /	กอย
/ʔw:m ⁴ /	ออม
/plw:ŋ ⁴ /	ปลอง; ปลอง
/pra:ŋ ⁴ /	ปรำง ‘เสียงที่เกิดจากของ เช่น แก้ว จานหรือกะละมังกระทบกัน’
/klw:əm ⁴ /	เกล็อม ‘ชอนทับกัน; เหล็อม’
/kra:ŋ ⁴ /	กรำง
/kwa:ŋ ⁴ /	กวำง

4.6 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 14 หน่วย คือ /p/, /b/, /t/, /d/, /c/, /k/, /ʔ/, /pl/, /pr/, /tr/, /kl/,

/kr/, /kw/ และ /j/ ¹ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาวและหน่วยเสียงสระประสมยาว มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงระเบิด ยกเว้น /-ʔ/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/pa:p ⁴ /	เปิบ
/bu:t ⁴ /	บุก
/tə:p ⁴ /	เคิบ
/di:ət ⁴ /	กระเคียด
/ci:p ⁴ /	จับ
/ko:k ⁴ ke:k ⁴ /	โกกเกก
/ɲu:t ⁴ /	อืด
/plɔ:k ⁴ /	ปลอก
/pro:t ⁴ /	โปรด
/tra:p ⁴ /	ทราย
/klu:ək ⁴ /	เกลือก
/kru:ət ⁴ /	กรวด
/kwɛ:k ⁴ /	แกวก
/ju:ək ⁴ /	หยวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ คำซึ่งมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์กลาง - ระดับ (หน่วยเสียงที่ 4) ซึ่งขึ้นต้นด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะต้น /j-/ นี้จะปรากฏอยู่ในกรณีเหล่านี้เท่านั้น คือ เมื่อหน่วยเสียง /j-/ ปรากฏหน้าหน่วยเสียงสระ /a:/, /ɔ:/, /i:ə/ และ /u:ə/ โดยมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็นหน่วยเสียงระเบิด คือ ในคำว่า /ja:k⁴/ อยาก, /jɔ:t⁴/ หยอค, /jɔ:k⁴/ หยอก, /ji:əp⁴/ เขี้ยบ และ /ju:ək⁴/ หยวก.

5. หน่วยเสียงต่ำ - ตก (5)¹

จุดเริ่มต้นของหน่วยเสียงนี้จะออกเสียงเป็นเสียงต่ำ คือ เสียงจะต่ำที่สุด ในจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมด คือไปเสียงจะคงระดับเดียวกันจนกระทั่งจบ จะขยับขึ้นของการออกเสียง เสียงจึงตกต่ำลงเล็กน้อย (ดูแผนผังประกอบหน้า 128) พยางค์ที่มีหน่วยเสียงต่ำ - ตก ได้แก่

5.1 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 21 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /ñ/, /ɲ/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /ʃ/, /j/, /phl/, /phr/, /khl/, /khr/, /khw/ และ /ml/ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาวและหน่วยเสียงสระประสม ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phi: ⁵ /	ฟี 'อ้วน'
/thu: ⁵ /	กะทือ
/che: ⁵ /	แซ 'ชักช้า'
/kha: ⁵ /	คา
/mi: ⁵ /	เมีย
/no: ⁵ /	โน
/ɲa: ⁵ /	งา
/le: ⁵ /	ทะเล
/tɔ: ³ ru: ⁵ /	ตอริอู 'มะรันทัน'
/fu: ⁵ /	ฟู
/tɛ: ³ su: ⁵ /	แตอือ 'วานชัน'
/ho: ⁵ /	โฮ
/wi: ⁵ /	วี 'พิศ'
/je: ⁵ /	เย

¹ ใช้เลข 5 เป็นเครื่องหมายแทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นหน่วยเสียงต่ำ - ตกนี้

/phlu: ⁵ /	พลู
/phre: ⁵ /	แพร
/khlo: ⁵ /	คดอ
/khrue: ⁵ /	เครื่อ
/khwe: ⁵ /	แกว
/sam ¹ mli: ⁵ /	สำลี

5.2 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 21 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /ñ/, /ŋ/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phl/, /phr/, /khl/, /khr/, /khw/ และ /ml/ ประสมกับหน่วยเสียงสระต้น มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิกและกึ่งสระ หน่วยใดหน่วยหนึ่ง ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phum ⁵ /	พุม ‘คุ่ม’
/thiw ⁵ /	ทิว
/choŋ ⁵ /	ชง
/khuj ⁵ /	คุย
/man ⁵ /	มัน
/nuŋ ⁵ /	นิง ‘คิดถึง, คนิง’
/ñeŋ ⁵ /	แย็ง ‘ไม่มีชั้นดี’
/ŋan ⁵ /	เงิน
/lem ⁵ /	เล็ม
/rew ⁵ /	เร้ว
/fan ⁵ /	พัน
/soŋ ⁵ /	ซง ‘ตั้งสิ่งของให้ตรง; ชั้น’
/hom ⁵ /	งม
/wem ⁵ /	แวม ‘วับ ๆ แวม ๆ’
/jeŋ ⁵ /	แย็ง ‘ยับเยิน, ไม่มีชั้นดี’

/phlan ⁵ /	พลัน
/phrun ⁵ /	พรุน
/khlam ⁵ /	กลำ
/khruj ⁵ /	ครุข
/khwān ⁵ /	ควัน
/mlon ⁵ /	มุลน ‘คำราม’

5.3 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 20 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /ŋ/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phl/, /phr/, /khl/, /khr/, /khw/ และ /ml/ ประสมกับ หน่วยเสียงสระยาวและหน่วยเสียงสระประสม มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิก และกึ่งสระหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phu:n ⁵ /	พุน
/thə:m ⁵ /	เทอม
/chɛ:ŋ ⁵ /	แซง
/khi:m ⁵ /	คิม
/mɔ:m ⁵ /	มอม
/ni:əŋ ⁵ /	เนียง
/ŋa:n ⁵ /	งาน
/lɛ:n ⁵ /	แลน ‘ตะกวด; เหย็’
/fa:ŋ ⁵ /	ฟาง
/sa:j ⁵ /	ทราย
/he:n ⁵ /	เงน
/we:w ⁵ /	แหว ‘เป็นมัน’
/jɔ:n ⁵ /	ยอน ‘ยุแห่’
/phle:ŋ ⁵ /	เพลง
/phru:ən ⁵ /	พรวน

/khlo:ʰ⁵/	โคลง
/khra:w⁵/	คราว
/khwa:n⁵/	ควาน
/mlu:əʰ⁵/	เมื่อง 'สุกใส, เป็นมัน'

6. หน่วยเสียงต่ำ - ขึ้น (6) ¹

จุดเริ่มต้นของหน่วยเสียงนี้จะออกเสียงเป็นเสียงต่ำ คือ เสียงจะต่ำกว่าหน่วยเสียงกลาง - ระดับ (หน่วยเสียงที่ 4) เล็กน้อย และต่อไปเสียงจะสูงขึ้นกว่าตอนเริ่มต้นทีละน้อยจนกระทั่งจบระยะของการออกเสียง (ดูแผนผังประกอบหน้า 128) พยางค์ที่มีหน่วยเสียงต่ำ - ขึ้นนี้ ได้แก่

6.1 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น 2 หน่วย คือ /n/ และ /w/ ประสมกับหน่วยเสียงสระสั้น /i/, /a/ และ /ə/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/ni ⁶ /	นิ 'นะ'
/wa ⁶ /	วะ
/wə ⁶ /	เวอะ

6.2 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 19 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /ŋ/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phl/, /phr/, /khl/, /khr/ และ /ml/ ประสมกับหน่วยเสียงสระสั้น มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงระเบิด คือ /-ʔ/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phɛ ^{ʔ6} /	แพะ
/thi ^{ʔ6} /	กะทิ
/cha ^{ʔ6} /	กะชะ 'ตะกร้า'
/kha ^{ʔ6} /	เคอะ 'เชอ'

¹ ไซเลข 6 เป็นเครื่องหมายแทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นหน่วยเสียงต่ำ - ขึ้น

/mu ^{ʔ6} /	มุ
/na ^{ʔ6} /	นะ
/ŋa ^{ʔ6} /	เงาะ
/lu ^{ʔ6} /	ทะลุ
/ra ^{ʔ6} /	มะระ
/fe ^{ʔ6} /	เฟะ
/sɔ ^{ʔ6} /	เซาะ
/hu ^{ʔ6} /	ฮือ
/wɔ ⁶ /	แวะ
/ju ^{ʔ6} /	ยู
/phlu ^{ʔ6} /	พลู
/phrɔ ^{ʔ6} /	เพราะ
/khla ^{ʔ6} /	คละ
/khrɔ ^{ʔ6} /	เคราะห์
/mli ^{ʔ6} /	มะลิ

6.3 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 17 หน่วย^๖ คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phl/, /phr/, /khr/ และ /mr/ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาว และหน่วยเสียงสระประสมยาว ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phuɛ ⁶ /	เพื่อ
/thuɛ ⁶ /	ทื่อ
/cha: ⁶ /	ชา 'ตะกร้า; ค้าง'
/khɛ: ⁶ /	แค 'ไถ'
/mɛ: ⁶ /	แม
/nɛ: ⁶ /	แน

/lu: ⁶ /	ลู
/ri: ⁶ /	เวีย
/fu: ⁶ /	ฟู
/sa: ⁶ /	เซอ
/hu: ⁶ /	ฮือ
/wa: ⁶ /	วา
/ju: ⁶ /	ยว
/phla: ⁶ /	ปลา
/phre: ⁶ /	แพร
/khre: ⁶ /	แคร
/mrə: ⁶ /	เมร่อ 'บ้า ๆ บอ ๆ'

6.4 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 17 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /l/, /r/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phl/, /phr/, /khl/, /khr/ และ /khw/ ประสมกับหน่วยเสียงสระสั้น ยกเว้น /o/, /ə/, /iə/, /uə/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิก หน่วยใดหน่วยหนึ่งและกึ่งสระ /j/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phon ⁶ /	พน
/thum ⁶ /	ทม
/chun ⁶ /	ชุน 'กระดุกกระดิก'
/kham ⁶ /	ก้า
/muŋ ⁶ /	มุง
/neŋ ⁶ /	นิง
/luŋ ⁶ /	ทะดิง
/rum ⁶ /	รุม 'ร้อน'
/sum ⁶ /	ซุม
/həŋ ⁶ /	แฮง

/wɛn ⁶ /	แวน	
/juj ⁶ /	ยูย	
/phluŋ ⁶ /	พลุง	
/phrim ⁶ /	พริม	'ปริม'
/khlaŋ ⁶ /	คดิง	
/khrum ⁶ /	ครุม	

6.5 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 20 หน่วยเสียง คือ

/ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /ŋ/, /l/, /r/, /f/, /s/,
/h/, /w/, /j/, /phl/, /phr/, /khl/, /khr/, /khw/ และ /ml/ ประสม
กับหน่วยเสียงสระยาวและหน่วยเสียงสระประสม ยกเว้น /i:/, /u:/ และ /e:/

มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิกและกึ่งสระหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ดังตัวอย่างคำต่อไปนี้

/pha:n ⁶ /	พาน	'ไม่เป็นระเบียบ'
/thɛ:ŋ ⁶ /	แทง	
/chu:ɔj ⁶ /	ชวย	
/kho:ŋ ⁶ /	โค่ง	'สูง, ใหญ่, โท'
/mu:ɔj ⁶ /	เมื่อย	
/nu:ɔm ⁶ /	นวม	
/ŋɔ:ɔj ⁶ /	งอย	
/lɛ:n ⁶ /	แลน	
/ra:ŋ ⁶ /	ราง	
/fɪm:ɔŋ ⁶ /	เฟื่อง	
/sɔ:ŋ ⁶ /	ซอง	
/ho:ŋ ⁶ /	โฮง	'สูง, ใหญ่'
/wɔ:ŋ ⁶ /	วอง	
/ji:ɔw ⁶ /	เยียว	
/phlo:ŋ ⁶ /	โพลง	

/phrɔːŋ ⁶ /	พรวง
/khlɔːŋ ⁶ /	คดอง
/khra:w ⁶ /	คราว 'รอด, คอย'
/mlu:n ⁶ /	มลิน 'ลีน'

6.6 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 19 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /ŋ/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phl/, /phr/, /khl/, /khr/ และ /ml/ ประสมกับ หน่วยเสียงสระยาวและหน่วยเสียงสระประสม มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียง ระเบิดหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ยกเว้น /ʔ/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phi:p ⁶ /	เพียบ
/thɛ:k ⁶ /	กระแตก
/chi:ɔk ⁶ /	เชือก
/khɔ:t ⁶ /	คอด
/mu:ɔk ⁶ /	เมือก
/nu:ɔt ⁶ /	นวด
/ŋɔ:k ⁶ /	งอก
/le:k ⁶ /	เลข
/rɔ:t ⁶ /	เร็ด
/fɔ:k ⁶ /	ฟอก
/sɛ:k ⁶ /	แทรก
/hɔ:p ⁶ /	งอบ
/wu:p ⁶ /	วูบ
/ji:ɔk ⁶ /	เรียด
/phlɔ:t ⁶ /	พลอด
/tɔ: ³ phro:k ⁶ /	ทอโพรง 'พรวงนี้'
/khlmu:ɔp ⁶ /	เคลือบ

/khri:ət⁶/   เกรียค
 /mlu:ək⁶/   เมล็ดอก 'เมือก'

7. หน่วยเสียงต่ำ - ระดับ (7)¹

จุดเริ่มต้นของหน่วยเสียงนี้จะออกเสียงเป็นเสียงต่ำ คือ เสียงจะอยู่ต่ำกว่าหน่วยเสียงต่ำ - ขึ้น (หน่วยเสียงที่ 6) และจะสูงกว่าหน่วยเสียงต่ำ - ตก (หน่วยเสียงที่ 5) และเสียงจะคงอยู่ในระดับเดียวกับตอนเริ่มต้นจนกระทั่งจบระยะของการออกเสียง (ดูแผนผังประกอบหน้า 128) พยางค์ที่มีหน่วยเสียงต่ำ - ระดับ ได้แก่

7.1 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะคนหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 16 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /l/, /r/, /f/, /s/, /j/, /phl/, /phr/, /khl/, /khr/ และ /khw/ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาว และหน่วยเสียงสระประสมยาว ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/pha: ⁷ /	เพอ
/tha: ⁷ /	ทอ
/chu: ⁷ /	ชู่
/khu: ⁷ /	ค
/mu: ⁷ /	มอ
/na: ⁷ /	นา
/le: ⁷ /	เล 'ฟัง, ทลาย'
/ru: ⁷ /	รู่
/fa: ⁷ /	เฟอ
/su: ⁷ /	ซอ
/je: ⁷ /	แย
/phlo: ⁷ phle: ⁷ /	โพสเพล

¹ ใช้เลข 7 เป็นเครื่องหมายแทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นหน่วยเสียงต่ำ - ระดับนี้

/phrɔːʔ/	พรอ 'กระป๋องตักน้ำดื่ม'
/khlaːʔ/	คลา
/khraːʔ/	ครา
/khwaːʔ/	ควา

7.2 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 17 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phl/, /phr/, /khl/ และ /khr/ ประสมกับหน่วยเสียงสระสั้น ยกเว้น /ɛ/, /o/, /ɔ/, /iə/, /uə/ และ /uə/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิกและกึ่งสระหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phujʔ/	พูย
/thujʔ/	กระทุ้ง
/chinʔ/	ชิน
/khamʔ/	คำ
/murʔ/	มุง
/nujʔ/	นุย
/lujʔ/	ลุง 'กระทุ้ง'
/riwʔ/	ริว
/furʔ/	ฟุง
/swuʔ/	ซัง
/humʔ/	ฮุม
/wunʔ/	วุน
/jimʔ/	ยม
/phlujʔ/	พลุย
/phriwʔ/	พริว
/khlamʔ/	คลำ
/khranʔ/	ควัน

7.3 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 17 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phr/, /khl/, /khr/ และ /khw/ ประสมกับหน่วยเสียงสระยาว และหน่วยเสียงสระผสม ยกเว้น /i:/, /u:/, /e:/ และ /o:/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิกและกึ่งสระหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phu:n ⁷ /	พ่น
/thɛ:ŋ ⁷ /	แทง
/chiu:n ⁷ /	ชน
/khi:aw ⁷ /	เคียว
/mu:ən ⁷ /	มวน
/nɔ:ŋ ⁷ /	นอง
/lm:əj ⁷ /	เดื่อย
/rɛ:ŋ ⁷ /	แรง
/fw:n ⁷ /	พ่น
/sɔ:n ⁷ /	ซอน
/ha:ŋ ⁷ /	งาง
/wɛ:ŋ ⁷ /	มะแวง
/ju:əj ⁷ /	ย ย
/phrɔ:m ⁷ /	พรอม
/khlɔ:j ⁷ /	คลอย
/khra:n ⁷ /	คราน
/khwa:n ⁷ /	ควาน

7.4 พยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหน่วยใดหน่วยหนึ่งใน 19 หน่วย คือ /ph/, /th/, /ch/, /kh/, /m/, /n/, /l/, /r/, /f/, /s/, /h/, /w/, /j/, /phl/, /phr/, /khl/, /khr/, /khw/ และ /ml/ ประสมกับหน่วยเสียงสระสั้น ยกเว้น /e/, /o/, /ə/, /iə/, /uə/ และ /uə/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงระเบิด ยกเว้น /p/ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

/phat ⁷ /	พัต
/thuk ⁷ /	ทัก 'ตึง'
/chuk ⁷ /	ชุก 'จอง'
/khot ⁷ /	คค
/muk ⁷ /	มุก 'คิม'
/nat ⁷ /	นัต
/lep ⁷ /	เลียบ
/rok ⁷ /	รก
/fok ⁷ /	ฟก
/sut ⁷ /	ทรุก
/hat ⁷ /	งัค
/wap ⁷ /	วับ
/jik ⁷ /	ยิก 'ไล'
/phlat ⁷ /	พลัค
/phrok ⁷ /	พรก 'กะลามะพร้าว'
/khlot ⁷ /	คคค 'แพะ'
/khrök ⁷ /	ครก
/khwək ⁷ /	ควัก
/mlət ⁷ /	เมล็ด

สรุปหน่วยเสียงวรรณยุกต์

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษานครศรีธรรมราชมี 7 หน่วย ดังนี้ คือ

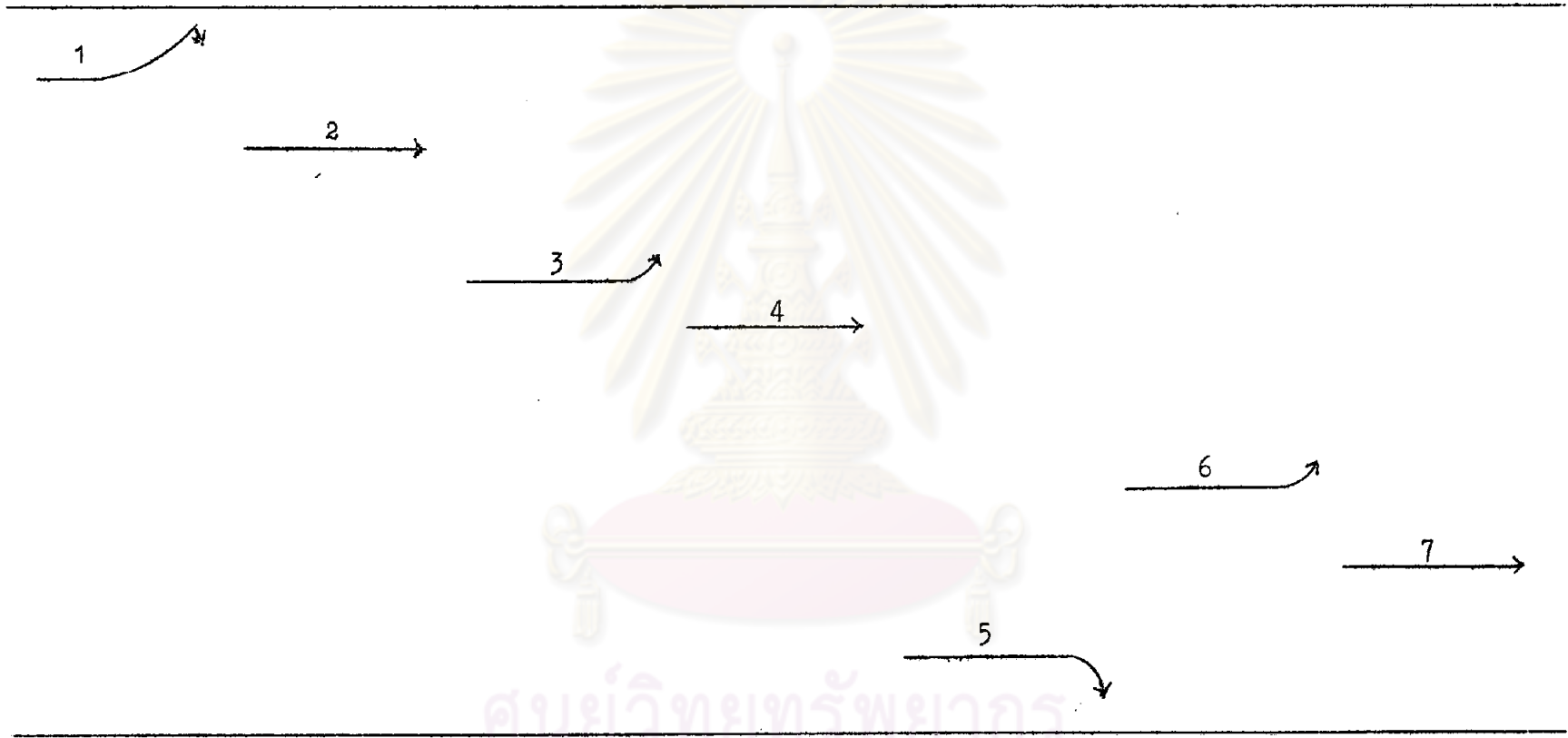
1. หน่วยเสียงสูง - ขึ้น - ตก
2. หน่วยเสียงสูง - ะคั๊
3. หน่วยเสียงกลาง - ขึ้น
4. หน่วยเสียงกลาง - ะคั๊
5. หน่วยเสียงต่ำ - ตก
6. หน่วยเสียงต่ำ - ขึ้น
7. หน่วยเสียงต่ำ - ะคั๊

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ทั้ง 7 หน่วยนี้ อาจจะเขียนเป็นแผนผังได้ดังนี้คือ
(ดูหน้าต่อไป)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนผังที่ 6

หน่วยเสียงวรรณยุกต์

หน่วยเสียง
สูง-ขึ้น-ตก

หน่วยเสียง
สูง-ระดับ

หน่วยเสียง
กลาง-ขึ้น

หน่วยเสียง
กลาง-ระดับ

หน่วยเสียง
ต่ำ-ตก

หน่วยเสียง
ต่ำ-ขึ้น

หน่วยเสียง
ต่ำ-ระดับ